

[Guldberg.]

mange mennesker har følt sig bekymret over dette, og det, jeg næsten mest beklager, er de mange mennesker, som i oprigtig bekymring over disse ting, men på grundlag af forkerte oplysninger, er kommet i store vanskeligheder og stort besvær; det gælder såmænd både folk inden for og uden for dette hus.

Det er altså min opfattelse, at der i forbindelse med lov om atomanlæg er gjort et overordentlig grundigt arbejde for at fremskaffe alle relevante oplysninger, og derfor kommer man også til, at man i Danmark selvfølgelig kan bygge kraftværker med kerneenergi på betryggende måde her som alle andre steder.

Oliekrisen og den monetære krise er ikke overvundet: den væsentlig højere pris på energi er kommet for at blive, og det vil være forkert på længere sigt at søge at frigøre sig herfra. Tværtimod må vi stræbe efter en gradvis, kontrolleret og fredelig udvikling, hvor den højere pris efterhånden nyttiggør også europæiske og gerne danske olieforekomster og baner vej for en rentabel udnyttelse af atomenergien.

Af samme grund kan ingen aktuel økonomisk sammenligning give svaret på, hvilken energiform der bliver den billigste i fremtiden; det er en håbløs opgave. Bærer vi os fornuftigt ad, vil de forskellige former holde hinanden i balance under et jævnt stigende prisniveau. Gør vi ikke det — bærer vi os ikke fornuftigt ad — vil vi opdage, at mangel på energi er dyrere end nogen form for energi. De økonomiske sammenligninger er elastiske og kan ikke tilsløre den tekniske og politiske kendsgerning, at en del af energiforsyningen må ske ved kernekraft.

Jeg vil gerne i en parentes sige, det også er årsagen til, at jeg ikke på forhånd vil afvise drøftelse af tungtvandsreaktorer, ikke alene ud fra en teknisk betragtning, men også fordi der er det indbyrdes forhold; det behøver jo ikke at betyde tilslutning til den.

Jeg vil gerne til sidst sige, at sammenligningen på dette økonomiske område, som jo er noget afgørende for os, hviler på, at de to former for energiforsyning har forskelligt grundlag: kerneenergi har meget store investeringer og må derfor have tilsvarende lave driftsomkostninger for at kunne konkurrere. I en periode med arbejdsløshed er det imid-

lertid økonomisk rigtigt at investere i udbygning af kraftforsyningen. Noget bedre tidspunkt til at gå i gang med store investeringer i kernekraften kan man i virkeligheden ikke finde.

Min konklusion bliver da på venstres vegne, at det må være folketinget, der på grundlag af det store forarbejde og de mange års indsats både i forskning, fra energiproduktionens folk og herinde, hvor vi også har drøftet disse ting, tager sit ansvar, og det betyder at iværksætte de investeringer, der skal til, for at vi ikke bliver det eneste land, som ikke har sikret os andre aktuelle og væsentlige muligheder end olie, og at sætte alt det arbejde i gang, som det medfører, og ikke lade sig rende over ende af en overdreven politisk agitation og gemme sig bag en folkeafstemning.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Enhver energipolitisk drøftelse i disse år må nødvendigvis beskæftige sig med en række langsigtede og vidtrækkende spørgsmål. Det skyldes naturligvis, at vi alle gerne ser en opretholdelse og en forbedring af nutidens tekniske, sociale og materielle livsvilkår såvel på vore egne breddegrader som andre steder i verden, og vi ser nu i de hastigt svindende traditionelle energiforekomster, at der ligger en trussel mod vore ønskemål.

Det er vel naturligt, at vi lettest når til enighed, så længe vi diskuterer de energipolitiske målsætninger på mere abstrakt plan. Vi har sagt, at målsætningen for dansk energipolitik er at skaffe Danmark bedst mulig, billigst mulig og sikrest mulig energi, og i den praktiske udformning af den energipolitik, der føres, er det denne målsætning, vi må holde os for øje.

Det er indlysende, at vi bedst når disse mål ved at opbygge et mere varieret energiforsyningssystem end det nuværende, gennem besparelser i energiforbruget, hvor dette er praktisk muligt, og hvor det er tilstrækkelig lønsomt, og gennem en indsats inden for den del af forskningen, der beskæftiger sig med energiudvikling og energianvendelse.

Ser vi på den væsentligste del af handelsministerens redegørelse, nemlig den, der drejer sig om planlægningen frem til 1995, er der en række væsentlige punkter, hvor frem-